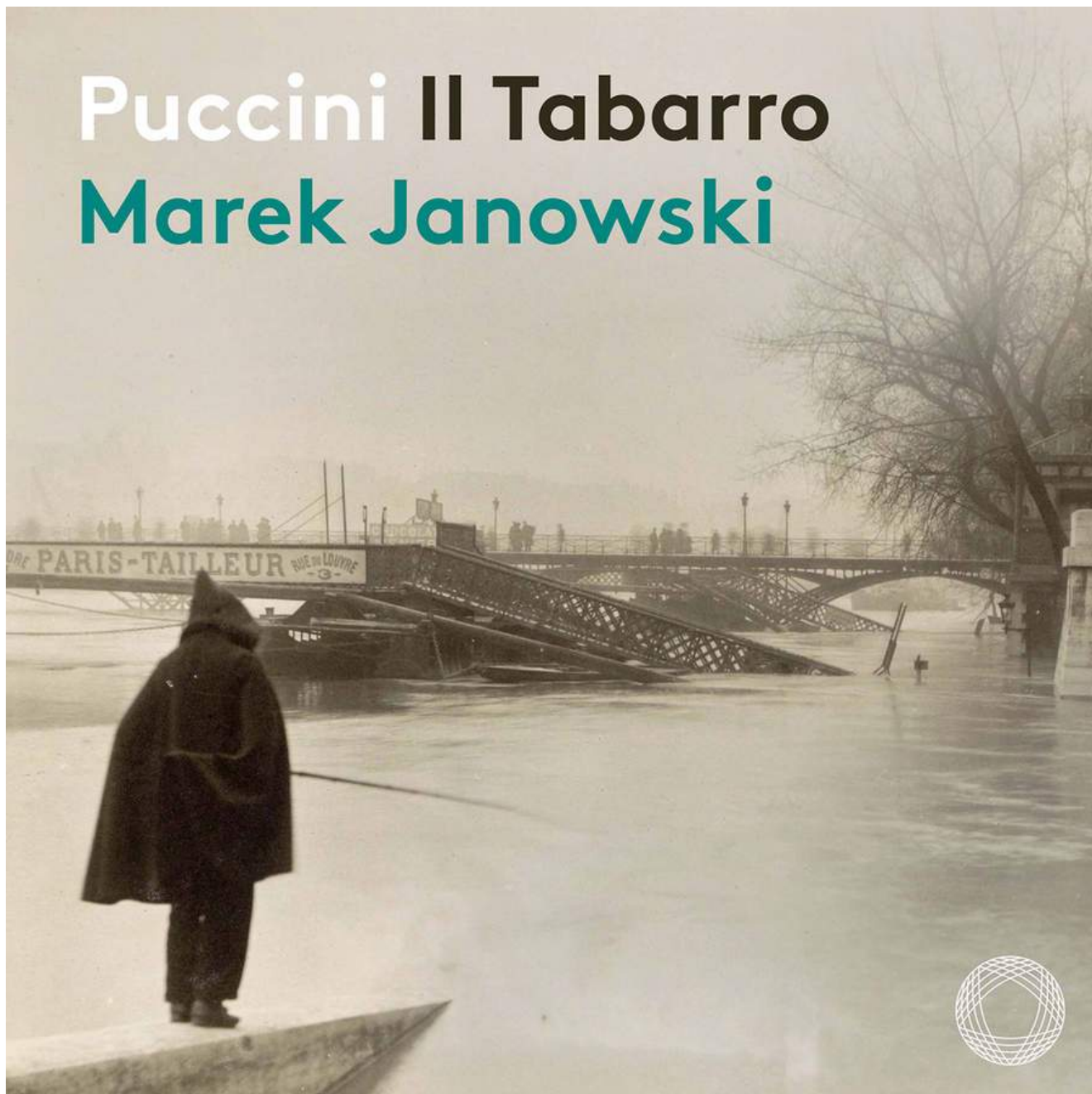

Puccini Il Tabarro

Marek Janowski

Puccini utan extas

Giacomo Puccini: Il Tabarro

Medverkande: Melody Moore (Giorgetta), Brian Jagde (Luigi), Lester Lynch (Michele)

Dresdner Philharmonie & MDR Leipzig Radio Choir

Dirigent: Marek Janowski

Pentatone PTC5186773 [1 CD]

Puccinis kortopera *Il Tabarro* - eller *Manteln* som den brukar heta på svenska - är den första delen i *Il Trittico* som uruppfördes på Metropolitan Opera i New York 1918 . Numera är det inte lika vanligt att de tre delarna spelas under en och samma kväll och gissningsvis skulle jag tro att *Il Tabarro* är den mest spelade av de tre i hård konkurrens med den sista *Gianni Schicchi*, medan den andra - *Suor Angelica* - inte är lika vanlig på scen.

Il Tabarro är en mörk, veristisk opera om kärlek och svartsjuka som utspelar sig i arbetarmiljö vid floden Seine i Paris. Den har spelats in ganska flitigt genom decennierna med många av de riktigt stora sångarna i den italienska repertoaren. Bland klassiska versioner på skiva kan nämnas **Vincenzo Bellezzas** på EMI med **Tito Gobbi**, **Giancinto Prandelli** och **Margaret Mas** samt **Lamberto Gardellis** på Decca med **Robert Merrill**, **Mario del Monaco** och **Renata Tebaldi**. Två intensiva tolkningar där det nästan kokar över av starka passioner hos både orkester och sångare.

Den nya versionen som har kommit på Pentatone kan inte mäta sig med klassikerna från förr, men har givetvis sina förtjänster. Inte minst det eleganta och virtuosa orkesterspelet från Dresdner Philharmoniker - ej att förväxla med stadens mer kända orkester, Staatskapelle Dresden - under ledning av veteranen **Marek Janowski** som verkar trivas med att för en gångs skull få dirigera något annat i operaväg på skiva än **Weber**, **Wagner** eller andra tyskar. Ändå finns tyvärr inte den för Puccini typiskt dramatiska gestaltningen riktigt där.

På den vokala sidan får vi genomgående fullgoda insatser av de tre sångarna i huvudrollerna. Sopranen **Melody Moore** och barytonen **Lester Lynch** sjunger det äkta paret Giorgetta och Michele medan tenoren **Brian Jagde** gör Luigi, som inleder en relation med Giorgetta, vilket slutar i katastrof när han i operans slutskede mördas av den svartsjuka Michele.

Melody Moore har en kraftfull röst, men man saknar skönheten och känsligheten hos en Mirella Freni eller Renata Tebaldi. Brian Jagde sjunger också med inlevelse men har en ganska torr röst som också saknar den rätta spänsten på höjden - här saknas den vokala extas som finns hos t.ex. Mario del Monaco. Bäst av sångarna är Lester Lynch som har en varm, fyllig röst som också känns italiensk till karaktären.

Sammantaget så är det här nog ändå den minst lyckade studioinspelningen som hittills gjorts, även om ljudkvaliteten är mycket bra och både sång och orkesterspel ligger på en acceptabel nivå. Men om du vill uppleva den här gastkramande och koncentrerade operan fullt ut så finns det som sagt bättre inspelningar att i stället lyssna på.

Per Nylén